

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 7Csp/75/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7623203269
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Gajdošová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2024:7623203269.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

7Csp/75/2023

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Vladimírou Gajdošovou, v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 83 104 Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpeného KOVAL & spol., advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Komenského 3, Banská Bystrica, proti žalovaným 1. A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XX, D. a 2. E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, D., obaja zast.: Advokátska kancelária JUDr. Erika Simanová, s.r.o., so sídlom Edelényska 2027/3, Rožňava, o zaplatenie 14 429,04 eur s príslušenstvom

rozhodol:

7Csp/75/2023

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalovaným spoločne a nerozdielne p r i z n á v a proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

7Csp/75/2023

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súd Spišská Nová Ves dňa 14.6.2023 postúpenou tunajšiemu súdu domáhal voči žalovaným zaplatenia istiny v sume 14 429,04 eur, zmluvných úrokov vo výške 6 841,13 eur, zákonných úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 14 429,04 eur od 3.6.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca žalobu skutkovo odôvodnil, tým, že Poštová banka, a.s, so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli dňa 13.6.2017 Zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej žalobca nadobudol pohľadávku zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 4633727886 spolu s jej príslušenstvom. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaní ako dlžník a/alebo spoludlžník uzavreli dňa 18.2.2013 Zmluvu o splátkovom úvere č. 4633727886, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov zo strany právneho predchodcu žalobcu v celkovej výške 15 000,- eur v prospech žalovaných oproti povinnosti žalovaných poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť

v dohodnutej lehote, ako aj zaplatiť dohodnuté úroky podľa zmluvy. Právny predchodca žalobcu si svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce mu z platne uzavretej zmluvy splnil riadne a včas a žalovaným dňa 18.2.2013 pri platne uzavretej zmluve poskytol prevodom na účet finančné prostriedky vo výške 15 000,- eur. V dobe od uzatvorenia zmluvy žalovaní splatili záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené vo výpise z úveru. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaní svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce im zo zmluvy riadne a včas nesplnili, právny predchodca žalobcu po predchádzajúcej výzve v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 7.7.2014. Výzva na úhradu dlžnej (Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti) sumy je písomnou výzvou banky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Žalovaní si ani napriek výzve zo strany žalobcu svoj záväzok do dnešného dňa nesplnili. Žalobca umožnil žalovaným splácať úver v mesačných splátkach. Medzi žalobcom a žalovanými bolo dňa 13.10.2014 dojednané uznanie dlhu, uzatvorené v zmysle § 558 zákona č. 40/1964/ Zb. Občianskeho zákonníka, súčasťou ktorého je vyhlásenie žalovaných, ktorí záväzok voči veriteľovi v celom rozsahu uznali čo do jeho výšky, ako aj do právneho dôvodu. V zmysle Obchodných podmienok, ak sa úver stane predčasne splatným, žalobca je naďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v zmluve. Zmluvnými stranami bola dojednaná úroková sadzba vo výške 5% ročne. Žalobca si uplatňuje aj príslušné zákonné úroky z omeškania vo výške 5 % ročne. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti v súlade s Produktovými obchodnými podmienkami pre hypotekárne a splátkové úvery, vznikol žalobcovi nárok na dohodnuté zmluvné úroky a aj na úroky z omeškania, vyplývajúce zo zákona. V súlade s výpisom z úveru sa žalobca domáha zaplata sumy vo výške 21 270,17 eur pozostávajúcej z nezaplatennej časti dlžnej istiny vo výške 14 429,04 eur a z príslušenstva v podobe nezaplatených zmluvných úrokov vo výške 6 841,13 eur, t.j. v sume zodpovedajúcej výške akú by pri riadnom plnení povinností žalovaní zaplatili ako cenu peňazí po odpočítaní úhrad. Žalobca si od žalovaných zároveň nárokuje úhradu zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne od dátumu poslednej platby vykonanej žalovanými. Celková čiastka spojená s úverom (suma, ktorú majú žalovaní zaplatiť) predstavuje sumu vo výške 25 289,93 eur, z toho suma poskytnutej istiny (výška úveru) predstavuje sumu vo výške 15 000,- eur, z ktorej žalovaní uhradili sumu 570,96 eur a suma zmluvných úrokov vo výške 10 289,93 eur, z ktorej žalovaní uhradili sumu 3 448,80 eur.

3. Okresný súd Spišská Nová Ves vydal dňa 29.6.2023 vo veci platobný rozkaz č. k. 1Csp/92/2023-54, ktorým obom žalovaným uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 14 429,04 eur, zmluvný úrok 6 841,13 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 14 429,04 eur od 3.6.2017 do zaplata alebo podať odpor voči platobnému rozkazu.

4. Žalovaní proti platobnému rozkazu podali dňa 18.7.2023 odpor, v ktorom namietli aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu dôvodiac, že žalobca v konaní predložil len kópiu zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorá sa netýka pohľadávky postupcu voči žalovaným. Podstatné náležitosti zmluvy vrátane miesta určeného na podpis zmluvných strán sú začlenené. Mali za to, že táto kópia zmluvy je dôkazom neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky z dôvodu jej neurčitosti ako právneho úkonu. Popreli, že by im bolo doručené oznámenie o postúpení pohľadávky ako aj skutkové tvrdenia žalobcu týkajúce sa uplatnenej výšky úrokov z úveru v sume 6 841,13 eur, ku ktorej podľa ich tvrdení žalobca nepredložil žiadne dôkazy. Žiadali, aby žalobca úroky z úveru špecifikoval a uviedol konkrétne skutočnosti, z ktorých vychádzal pri ich výpočte. Rovnako podľa ich názoru žalobca nešpecifikuje, čo tvorí trovy právneho zastúpenia. Vychádzajúc z vyhl. č. 655/2004 Z.z. výška trov právneho zastúpenia uplatnená žalobcom nezodpovedá platnej právnej úprave tarifnej odmeny advokáta za poskytnutie právnych služieb, preto s ich náhradou v uplatnenej výške nesúhlasili. Žalobu navrhli zamietnuť v celom rozsahu a priznať im trovy konania vo výške 100%. V doplňujúcom podaní k odporu namietli nedostatok miestnej príslušnosti konajúceho súdu a žiadali postúpiť vec na miestne príslušný súd, a to všeobecný súd žalovaných Okresný súd Rožňava. Ďalej uviedli, že zmluva o úvere nemá náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, najmä údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru, výšku, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, spôsob uplatňovania úrokovej sadzby v prípade omeškania dlžníka, prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, upozornenie na následky nesplácania úveru a ďalšie. Namietli neplatnosť spotrebiteľskej zmluvy a žiadali, aby súd určil, že úver je bezúročný. Argumentovali, že s poukazom na uvedené skutočnosti sú povinní zaplatiť len doteraz nezaplatenú časť poskytnutého úveru v lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako lehota, v ktorej by mali vrátiť poskytnuté plnenie, t.z. že nie sú v omeškani s plnením dlhu, preto nie sú povinní platiť úroky z omeškania.

5. Žalobca vo vyjadrení k odporu zo dňa 2.8.2023 k námietke aktívnej vecnej legitímácie uviedol, že v zmluve o postúpení pohľadávky s relevantnou časťou prílohy týkajúcou sa výlučne žalovaných sú začlenené výhradne záležitosti týkajúce sa obchodného tajomstva a/alebo osobné údaje, ktoré nie sú predmetom sporu. Zároveň predložil oznámenie o postúpení s potvrdením o odoslaní žalovaným. V súvislosti s doručovaním zásielok poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13CoCsp/43/2020 z 18.5.2021 zo záverov ktorého vyplýva, že aj keď žalobca nepredložil kópiu doručanky alebo kópiu vrátenej zásielky neprevzatej v odbernej lehote, avšak uvedené zhodil predložením výpisu z podacieho hárku, z ktorého vyplýva, že predmetné upozornenie na splatenie dlžnej časti úveru podal na poštovú prepravu, t.j. doručoval ju žalovanému. Z uvedeného možno mať za to, že predmetné upozornenie sa dostalo do dispozičnej sféry žalovaného a teda uvedená podmienka bola splnená. K namietanej výške úrokov uviedol, že žalovaní od poskytnutia do zosplatnenia uhradili 2 419,76 eur z toho na istinu 570,96 eur, zostatok v sume 1 848,80 eur bol započítaný na príslušenstvo. Od zosplatnenia do postúpenia žalovaní uhradili 1 600 eur započítaných na príslušenstvo. Po postúpení žalovaní zaplatili 1 200 eur započítaných na istinu. Žalovaní si v úverovej zmluve dohodli spolu s istinou zaplatiť príslušenstvo vo výške 10 289,93 eur a do dňa podania žaloby uhradili 3 448,80 eur a zostatok zmluvných úrokov je teda 6 841,13 eur. V závere poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR, z ktorej je zrejmé, že po vyhlásení predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by mali pri riadnom planení povinností dlžník zaplatiť ako cenu peňazí. Týmto zároveň vzal žalobu v časti istiny v sume 1 200 eur späť.

6. Žalovaní vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zotrvali na dôvodoch odporu. Uviedli, že z vyjadrenia žalobcu nevyplývajú žiadne skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné konštatovať splnenie všetkých náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a zotrvali na námietke neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy a žiadali, aby súd určil, že úver je bezúročný. Vyjadrenie žalobcu v zmysle, na aký účel použil zaplatenú splátku úveru nepovažovali za špecifikáciou úrokov z úveru v zmysle citovaného ustanovenia. Žiadali o postúpenie veci na miestne príslušný Okresný súd Rožňava.

7. Okresný súd Spišská Nová Ves postúpil vec dňa 5.10.2023 na tunajší súd.

8. Na prejednanie sporu nariadil súd 14.6.2024 pojednávanie. Žalobca a jeho právny zástupca svoju neúčast' písomne ospravedlnili podaním doručeným súdu dňa 4.6.2024 pričom súhlasili aby súd pojednával a rozhodol v ich neprítomnosti. Právna zástupkyňa žalovaných žiadala žalobu zamietnuť a zaviazat' žalobcu k náhrade trov konania. Svoje doterajšie písomné podania doplnila, a to tak, že námietku nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu odôvodnila neplatnosťou zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.6.2017 spočívajúcou v porušení postupu veriteľa pri vyhlasovaní predčasnej splatnosti pohľadávok. Argumentovala, že predčasná splatnosť bola vyhlásená obratom po nezaplatení prvej dlžnej splátky v mesiaci jún 2014, pričom už 7.7.2014 došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti pohľadávky. Týmto postupom veriteľa došlo k porušeniu § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, tým, že nebola dodržaná trojmesačná lehota nezaplatenia splátok, výzva mala nasledovať, až keď nezaplatí splátky tri po sebe idúce alebo trojmesačné splátky a mala byť poskytnutá 15 dňová lehota dlžníkom v rámci výzvy, obsahom ktorej malo byť upozornenie, že ak v 15 dňovej lehote nezaplatia dlžnú sumu pristúpi veriteľ k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Tento nezákonný postup veriteľa nemohol mať za následok účinné a platné postúpenie pohľadávky na nebankový subjekt, ktorým je žalobca v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z.. Postúpenie pohľadávky bola realizované v rozpore so zákonom, preto je zmluva o postúpení pohľadávok v časti týkajúcej sa postúpenia pohľadávky voči žalovaným v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. V ďalšej časti vyjadrenia namietala, že zmluva obsahuje neprijateľné podmienky spočívajúce v dojednaní záväzkov na zabezpečenie práv veriteľa, ktorý má podľa zmluvy o úvere povinnosť robiť zážky zo mzdy, vzdať sa práv vzniknutých v budúcnosti, napr. vecných práv k nehnuteľnosti, je tam zakomponované zdržanie sa zriadenia vecného bremena, nájomného práva, záložného práva, záväzkov zaplatiť zmluvné pokuty bez špecifikácie a pod. Za závažný nedostatok označila skutočnosť, že zmluva neobsahuje uvedenie celkovej výšky úveru, pričom pripúšťa súčasne jednostranné zvýšenie poplatku za správu za vedeniu účtu v trvaní úverového vzťahu, čo má vplyv na nárast nákladov spojených s úverom, ktoré sú vopred nevyčíslené a zmluvne nedojednané. Informácia o tom, že výška poplatkov za správu úveru môže byť menená kedykoľvek a je platná iba ku dňu termínu uzatvorenia zmluvy o úvere je uvedená drobným písmom. Ďalej poukázala, že ročná percentuálna miera nákladov je v zmluve uvedená v neprospech spotrebiteľa. V závere navrhla, aby súd posúdil zmluvu ako neplatnú z dôvodu porušenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 92

ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. a zamietol žalobu pre nedostatok aktívnej legitimácie žalobcu prípadne, aby súd určil, že úver je bezúročný a bezpoplatkový v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) z dôvodu porušenia § 9 ods. 2 písm. c), g), i), k) zákona č. 129/2010 Z.z.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav:

10. Právny predchodca žalobcu v hmotnoprávnom postavení veriteľa uzatvoril dňa 18.2.2013 so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere „pôžička na bývanie“ č. 4633727886, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovaným vo výške 15 000 eur. Žalovaní sa ho zaviazali splatiť v 120 mesačných splátkach po 219,24 eur, počnúc 20.3.2013 a potom vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. V zmluve bola dohodnutá úroková sadzba vo výške 10,90 %, termín konečnej splatnosti ku dňu 20.2.2023, ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) vo výške 12,33 %, priemerná hodnota RPMN 12,92 %, celková výška nákladov 10 289,93 eur. Úver bol dohodnutý s poistením schopnosti splácať úver – základný súbor poistenia. Žalovaní sa zaviazali poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úrok, príslušenstvo a poplatky.

11. Žalovaní k dnešnému dňu z poskytnutého úveru vyčerpali peňažné prostriedky v celkovej výške 15 000 eur z poskytnutého úveru, pričom do zosplatenia uhradili spolu 2 419,76 eur, z toho na istinu sumu 570,96 eur, na poplatky 203,74 eur a na úroky 1 645,06 eur. Do postúpenia pohľadávky uhradili spolu 4 019,76 eur, z toho na istinu sumu 570,96 eur, na poplatky 929,61 eur a na úroky 2 519,19 eur. Po postúpení pohľadávky uhradili spolu 1 200 eur, ktoré boli započítané na istinu úveru. Spolu teda splatili 1 700,96 eur na istinu (570,96 eur + 1 200 eur), na príslušenstvo 3 448,80 eur.

12. Výzvami na úhradu dlžnej sumy zo dňa 7.7.2014 právny predchodca žalobcu oznámil žalovaným zosplatenie celého úveru a vyzval ich na jeho úhradu v lehote do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Výzvy im boli doručené 10.7.2014.

13. Z Uznania dlhu z 13.10.2014 bolo zistené, že obaja žalovaní na samostatných listinách uznali dlh voči právnenému predchodcovi žalobcu vyplývajúci zo Zmluvy o úvere č. 4633727886 vo výške 15 442,42 eur, ktorý sa stal splatným dňa 7.7.2014. Obaja uznali dlh čo do dôvodu a výšky a zároveň sa zaviazali dlh v celom rozsahu splatiť, a to aj zmluvnými úrokmi z istiny vo výške 10,90 % p.a. odo dňa uznania dlhu do zaplatenia a úrokmi z omeškania z istiny vo výške 5,25 % p.a. odo dňa uznania dlhu do zaplatenia.

14. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. III/2017 uzavretej 13.6.2017 medzi spoločnosťou Poštová banka, a.s. ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s. ako postupníkom vyplýva, že ňou mali byť v zmysle čl. II. bod 1 zmluvy postúpené pohľadávky špecifikované v Prílohe č. 1, a to so všetkým príslušenstvom. Označenú prílohu identifikujúcu, či predmetom postúpenia bola konkrétna pohľadávka voči žalovaným žalobca preukázal (čl. 108). V zmysle čl. XIV. bod 1 zmluva o postúpení pohľadávok nadobudla platnosť a účinnosť dňom jej podpisu oboma zmluvnými stranami (dňa 13.6.2017).

15. Žalobca predžalobnou výzvou zo dňa 27.9.2022 vyzval žalovaných na splnenie dlhu z úverovej pohľadávky v lehote do kalendárnych dní a upozornil ich, že v opačnom prípade bude nútený iniciovať súdne konanie.

16. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

19. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Súd danú zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle citovaných ustanovení § 52 a nasl. OZ, keď žalobca mal pri uzatváraní aj plnení zmluvy postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníkov - žalovaných vystupovali spotrebiteľia - fyzické osoby, ktoré neuzatvárali zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Zmluva bola pripravená na formulári, ktorý vopred zo strany žalobcu bol pripravený bez možnosti žalovaných meniť obsah a text uvedenej zmluvy, pričom do textu zmluvy sa dopisovali iba konkrétne údaje týkajúce sa žalovaných. Súd preto posudzoval právny vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľský a aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy. Súčasne zo strany žalobcu išlo aj o poskytnutie spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

23. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej, alebo pasívnej je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.6.2010, sp. zn. 2Cdo205/2009). Súd je povinný zisťovať, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, ktorej úhrada je predmetom sporu. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je, alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že mu uplatnený nárok patrí (žalobca), v skutočnosti nie je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je povinný plniť (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (por. napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 192/2004, uverejnený v periodiku Zo súdnej praxe č. 46/2008). Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní je dôvodom na zamietnutie žaloby (por. napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. februára 2015, sp. zn. 4 Obdo 7/2014). Súd sa pri posudzovaní aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, so zreteľom na spotrebiteľský charakter právneho vzťahu strán, v ktorom žalovaní ako spotrebiteľia požívajú zvýšenú ochranu, medzi iným tiež i pred nepriaznivými dôsledkami dispozície s pohľadávkou voči nim, sústredil na otázku platnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, od ktorej žalobca uplatnený nárok odvíjal. V tejto súvislosti mimo všeobecných kritérií platnosti tohto právneho úkonu skúmal tiež, či vyhovuje i osobitným požiadavkám, vzťahujúcich sa na postúpenie bankovej pohľadávky; v tomto postupe správne aplikoval ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov.

24. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „ZoB“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka

zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

25. Banka môže postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu len za splnenia požiadaviek stanovených v § 92 ods. 8 vety prvej ZoB, pričom sa jedná o podmienky, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané), a preto nerešpektovanie takejto úpravy má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom podľa ust. § 39 OZ (por. napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. marca 2018, sp. zn. 7Cdo/26/2017). Jednou z podmienok, ktorá pre platné postúpenie bankovej pohľadávky musí byť podľa zmieneného zákonného ustanovenia splnená, je i predchádzajúca písomná výzva dlžníka na splnenie splatných záväzkov pri dodržaní ust. § 565 a § 53 ods. 9 OZ. Nemožno preto priznať relevanciu tvrdeniu žalobcu v žalobe, že výzva právneho predchodcu žalobcu o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 7.7.2014 doručovaná žalovaným bola zároveň výzvou banky podľa § 92 ods. 8 ZoB a tým podmienka doručenia oznámenia žalovaným v súlade s ustanovením § 565 OZ bola splnená. Zákonné podmienky pre zosplatnenie úveru sú upravené v § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ a z nich vyplýva, že v prípade, ak sa veriteľ rozhodne, že pre neuhradenie niektorej zročnej splátky spotrebiteľom využije právo požiadať spotrebiteľa o úhradu celého zostatku dlhu naraz, môže tak urobiť len ak bola táto možnosť medzi zmluvnými stranami výslovne dohodnutá, uplynula lehota 3 mesiacov od omeškania so zaplatením niektorej splátky (§ 53 ods. 9 OZ), upozornil dlžníka na možnosť využitia práva úver zosplatniť najmenej 15 dní pred využitím tohto práva (§ 53 ods. 9 OZ) a zároveň uplatní svoje právo do splatnosti splátky nasledujúcej po 3-mesačnom omeškaní s plnením splátky, pre ktorú dlh zosplatnil (§ 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ). Lehota 3 mesiacov sa uplatňuje voči tej ktorej konkrétnej splátke, ktorú dlžník neuhradil, nie v zmysle, že dlžník nezaplatil tri splátky. Lehota 15 dní začína plynúť nasledujúci deň po tom, čo dodávateľovi vzniklo právo podľa § 565 OZ, t.j. po uplynutí troch mesiacov od omeškania dlžníka so zaplatením splátky. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ je teda podmienená tým, že dodávateľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Bez takého včasného upozornenie je uplatnenie neúčinné. Ustanovenie odseku 9 neupravuje lehotu, v ktorej musí dodávateľ toto uplatniť najneskôr; vyplýva to však z § 565 veta druhá OZ, podľa ktorej, žiadať zaplatenie celej splátky môže veriteľ uplatniť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Môže tak však urobiť až po uplynutí lehoty troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky. Oboznámením sa s písomným dôkazom – Upozornením/Výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo 7.7.2014 súd zistil, že v danom prípade právny predchodca žalobcu právo podľa § 565 OZ, žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie zročnej splátky, riadne zákonným postupom neuplatnil. Súd sa stotožnil s námietkou žalovaných, že im nebola doručená výzva, ktorej obsahom by bolo upozornenie, že ak v 15 dňovej lehote nezaplatia dlžnú sumu pristúpi veriteľ k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Písomná výzva banky dlžníkovi je obligatórnym predpokladom pre platné zosplatnenie pohľadávky. Žalobca však v danom prípade nepredložil súdu ani výzvu ani doručenkú, prípadne obálku s doručenkou po vrátení zásielky adresátovi, ktorá by preukazovala doručenie predmetných výziev do dispozičnej sféry žalovaných. Žalobca nepreukázal splnenie podmienok, vyžadovaných zákonom pre postúpenie pohľadávky, keď nepredložil súdu žiaden dôkaz, preukazujúci doručenie výzvy v zmysle § 53 ods. 9 OZ do sféry dispozície žalovaných. Nedodržanie zákonom stanoveného postupu znamená, že veriteľ využil právo na zosplatnenie pohľadávky v rozpore so zákonom a na takéto zosplatnenie nemožno prihliadať.

26. Banka je v prípade porušenia zmluvnej povinnosti dlžníka splácať úver riadne a včas oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru po doručení výzvy dlžníkovi, za podmienok stanovených v zákone o bankách, alebo zmluvu o úvere vypovedať, prípadne od nej odstúpiť, v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami. Žalobca v konaní nepreukázal doručenie výzvy dlžníkom, ktorá by predchádzala vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, a preto nie je možné posúdiť, ktorým dňom mohla banka vyhlásiť úver za mimoriadne splatný. Žalobca preto neuniesol v tomto smere svoje dôkazné bremeno.

27. Zároveň dáva súd do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. marca 2018, sp. zn. 7 Cdo 26/2017, ktorý v obdobnej veci zamietol dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co 235/2016, riešiac otázku nastolenú dovolateľom, a to, či ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách upravuje podmienky, ktorých splnenie je potrebné pre prelomenie bankového tajomstva v prípade postúpenia pohľadávky banky na inú osobu (ktorý výklad zastával dovolateľ), alebo podmienok, ktorých splnenie je potrebné pre platné postúpenie pohľadávky banky na inú osobu (výklad podaný súdom). Dovolací súd sa stotožnil s výkladom podaným súdom a po vykonaní rozboru ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách dospel k tomu, že „celkom jednoznačne (ust. § 92 ods. 8, pozn. odvolacieho súdu) definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke (ktorou sa v nasledovnom rozumie rovnako ako v zákone i pobočka zahraničnej banky) buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom, ktoré predpokladá už ust. § 524 ods. 1 OZ), z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržité, viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Druhá veta potom obsahuje úpravu situácie, v ktorej (napriek splneniu podmienok postúpenia) banka uplatniť právo pohľadávku postúpiť nebude môcť... Z takejto úpravy vyplýva zjavná neudržateľnosť argumentácie dovolateľa tým, že v prípade súčtu všetkých omeškaní úverového dlžníka trvajúceho viac než rok sa nemusí trvať ani na výzve banky klientovi pred postúpením pohľadávky, keď časť úpravy o tom, že skôr uvedené neplatí, sa vzťahuje výlučne na zachovanie práva banky uplatniť právo na postúpenie pohľadávky napriek neskoršiemu plneniu klienta, a nie aj na ustúpenie od podmienok, za ktorých k postúpeniu možno pristúpiť... To obdobne platí aj o nosnej časti samým dovolateľom ponúknutej odpovede na otázku predostieranú dovolaním, teda, že § 92 ods. 8 zákona o bankách ako celok treba chápať len ako úpravu podmienok, za ktorých môže dôjsť k prelomeniu bankového tajomstva, pretože takáto interpretácia opomína, že splnením podmienok podľa prvej vety ustanovenia zákonodarca podmienil nielen postúpenie pohľadávok mimo tzv. bankový sektor, ale tiež také postúpenie, pri ktorom pohľadávku patriacu pôvodne jednej banke prevezme iná osoba s rovnakým statusom. Tým, čo je ale z pohľadu správnosti úvah nižších súdov v prejednávanej veci podľa názoru dovolacieho súdu tým najdôležitejším, je to, že zedefinovanie v rámci bankového zákona podmienok, za ktorých môže banka pristúpiť k postúpeniu pohľadávky, je z povahy veci úpravou, ktorej zmyslom (účelom) je to, že bez splnenia takýchto podmienok k postúpeniu prísť nemôže (nesmie)..., ...na nesprávne sa zákonom výslovne ustanoveným spôsobom, teda odmietnutie urobiť zadosť pomerne jednoznačnej právnej úprave, je potrebné nazerať ako na zakázané a teda i odporujúce zákonu. Ak zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu (nerozhodno či obsahu úkonu alebo len jeho účelu) so zákonom je v sfére súkromného práva jeho neplatnosť, podľa názoru dovolacieho súdu neexistuje prakticky žiadny priestor pre inú interpretáciu úpravy rozhodnej aj pre výsledok konania v prejednávanej veci než tú, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ.). ... ak neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok bez ochoty alebo schopnosti žalobcu preukázať splnenie podmienky postúpenia reprezentovanej písomnou výzvou banky pred postúpením spôsobila nedostatok prechodu žalobou uplatneného práva na žalobcu a teda i nedostatok jeho aktívnej legitímácie konštatovaný už nižšími súdmi. Osobe s takýmto deficitom samozrejme nemohlo prislúchať ani oprávnenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a vzhľadom na už priblížené nazeranie na vec by do úvahy neprichádzalo ani odchýlenie sa účastníkov úverového vzťahu od úpravy celkom jednoznačnou pre jeden z nich“.

28. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 24. apríla 2017, sp. zn. 1 Cdo 147/2017 takisto zamietol dovolanie totožného žalobcu v obdobnej veci proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co 490/2016, konštatujúc, že „vo všeobecnosti platí, že postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku, a preto sa na platnosť zmluvy o postúpení nevyžaduje súhlas dlžníka. Zámerom právnej úpravy postúpenia pohľadávky je zabrániť tomu, aby postúpením pohľadávky došlo k zhoršeniu právneho postavenia dlžníka. Za týmto účelom sa mu zachovávajú všetky námietky proti postúpenej pohľadávke a rovnako aj možnosť namietat voči tejto pohľadávke svoje vzájomné pohľadávky. Následky postúpenia sa tak predovšetkým prejavujú v právnom postavení postupcu, ktorý stráca postúpenú pohľadávku so všetkým príslušenstvom i právami s ňou spojenými. Postupník sa na základe postúpenia

pohľadávky stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobudne so všetkými právami, ktoré sú s ňou spojené. Keďže ide o významnú zmenu v osobe veriteľa, ustanovuje Občiansky zákonník pre postúpenie pohľadávky písomnú formu a zároveň ustanovuje, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie potrebné... V zmysle dôvodovej správy k zákonu o bankách mal zákonodarca úpravou § 92 ods. 8 ZoB na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Uvedené ustanovenie malo banku motivovať k tomu, aby podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom a nemala by len počas celého trvania zmluvy každý mesiac pripisovať na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne iné sankcie, aby sa dlh neustále zvyšoval. Takéto správanie banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou táto kedykoľvek, počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska. Takéto konanie banky by sa priečilo účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou. Podľa názoru dovolacieho súdu v danej veci kardinálnym právnym problémom je otázka platnosti či neplatnosti právneho úkonu postúpenia pohľadávky podľa § 39 OZ. Teda, či podmienky pre postúpenie pohľadávky banky bez súhlasu žalovaného na tretiu osobu, ktorá nie je bankou (žalobca) podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB musia byť splnené, aby došlo k platnému postúpeniu pohľadávky banky voči žalovanému na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok, alebo v prípade ich nedodržania prichádza sankcia v podobe absolútnej neplatnosti právneho úkonu postúpenia. Súdny oboch inštancií v tejto veci sa veľmi podrobne vysporiadali so všetkými relevantnými dôvodmi týkajúcimi sa neplatnosti právneho úkonu o postúpení pohľadávky, a dovolací súd si tieto skutočnosti všimol a v plnom rozsahu s ich uvedenými argumentmi súhlasí. Rozhodujúcou okolnosťou v prejednávanej veci je v prvom rade vo všeobecnosti fakt, ktorý nemožno opomíňať, že sa jedná o spotrebiteľský spor (pohľadávka banky zo spotrebiteľského úveru). Zároveň ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi skutočnosťami (podmienkami) je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovu následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Tieto isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva (porovnaj § 92 ods. 8 tretia veta ZoB), aby nedošlo k jeho porušeniu. Uvedené spolu úzko súvisí, avšak vzájomne sa nevylučuje... Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom. Dovolací súd preto konštatuje, že v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka“. Dovolací súd sa vo svojom rozhodnutí vyjadril aj k judikátu uverejnenému v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov SR bol pod č. 119/2003, sp. zn. 4 Obo 210/01, na ktorý žalobca opakovane poukazuje a ktorého publikovaná právna veta znie: „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník“. Podľa názoru vec prejednávajúceho trojčlenného senátu sa jedná „o judikát v obchodnoprávnom spore staršieho dáta, ktorého závery v súčasnosti nie je možné aplikovať v oblasti spotrebiteľského práva, ktoré spočíva na diametrálne odlišných (až protichodných) princípoch ako právo obchodné. Uvedený judikát primárne rozoberá notifikačnú povinnosť (denunciáciu) s dôrazom na to, ako vplyva toto oznámenie (táto právna skutočnosť) na zmenu v obsahu záväzku vo vzťahu k dlžníkovej povinnosti plniť v obchodnoprávnom spore. Tu však treba mať na zreteli, že uvedený judikát nevylučuje (a ani nemôže) možnosť súdneho prieskumu platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, najmä v prípade, keď samotná právna úprava postúpenia pohľadávky podľa OZ obsahuje ustanovenia o zákaze postúpenia (§ 525 OZ). Je preto logické, že ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Je potrebné si uvedomiť, že oznámením postúpenia pohľadávky, ktoré je adresované dlžníkovi, dochádza v prvom rade k tomu, že postupca vyvolá zmenu osoby oprávnenej prijať plnenie, a zároveň berie na seba riziko

vyplývajúce z toho, že i v prípade neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky splní dlžník dlh tretej osobe (postupníkovi). Samotným postúpením pohľadávky však nedochádza k inej zmene záväzku než v osobe veriteľa a v prípade, že zmluva bola neplatná, dochádza k tomu, že k veriteľovi pristupuje ďalšia osoba oprávnená prijať plnenie s účinkami i pre pôvodného veriteľa. Dovolací súd preto uzatvára, že následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia, musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť. K dovolateľovej argumentácii ohľadne jeho námietky, že § 92 ods. 8 ZoB upravuje výnimky z bankového tajomstva, a nie podmienky pre platné postúpenie pohľadávky, dovolací súd záverom podotýka nasledovné. Aj keď je uvedené ustanovenie § 92 zákona o bankách systematicky zaradené do štrnástej časti právneho predpisu s názvom Bankové tajomstvo, nemožno len na základe tohto zaradenia bez ďalšieho usudzovať, že zákonodarca pri úprave postúpenia pohľadávky bankou na nebankový subjekt, mal zámer riešiť výlučne len otázku ne/porušenia bankového tajomstva. Pokiaľ by bolo uvedené cieľom, nič by nebránilo tomu, aby to v znení zákona výslovne uviedol [napr. porovnaj novelu zákona o bankách účinnú od 1. januára 2017 (zákon č. 299/2016 Z.z.) - sprísnenie pravidiel pre postúpenie pohľadávok bánk zo spotrebiteľských úverov a úverov na bývanie podľa osobitného predpisu].“

29. Z uvedených dôvodov súd vyhodnotil predčasné zosplatnenie úveru ako absolútne neplatný právny úkon, čo znamená že v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok nebol úver splatný, a preto spomínaná zmluva o postúpení pohľadávok je v rozpore s týmto zákonným ustanovením, a teda je absolútne neplatná podľa § 39 OZ, čo má za následok nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto spore. Súdu preto neostávalo nič iné ako žalobu zamietnuť.

30. Vzhľadom na to, že súd nemal preukázanú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, nepovažoval za dôvodné zaoberať sa náležitosťami spotrebiteľskej zmluvy a prípadne neprijateľnými zmluvnými podmienkami.

31. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 CSP tak, že úspešným žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu § 257 CSP.

Poučenie:

7Csp/75/2023

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Rožňava v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (t.j. zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).